

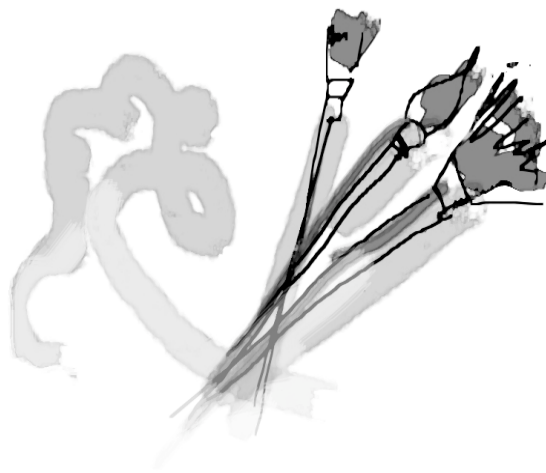
Điểm 10!

Lâm Quốc Ảnh

Tặng TQ Hiệp (12C3, 1978-1979)

Tui với TQ Hiệp chỉ học chung lớp với nhau một năm, lớp 10. Nhưng vẫn còn nhớ tới giờ, hần tài hoa và có nhiều biệt tài kỳ lạ. Hần không viết chữ thường mà toàn chữ in, y như máy in ra vậy. Nhưng cái cảm tưởng đầu tiên khi thấy hần viết như là hần vẽ, vẽ những chiếc xe tăng nho nhỏ như đồ chơi, trẻ con chạy dài dài thẳng tắp trên trang giấy. Sau này, cả mấy mươi năm, tui quen không biết bao nhiêu người, chằm cả tỷ bài thi từ bên tây đến bên ta, chưa gặp được ai viết chữ như vậy. Rồi hần có thể viết chữ như Leonardo da Vinci vậy, mà hình thức cũng tờ tợ như mấy thầy đồ viết câu đối bằng chữ Hán. Chữ hần viết không đọc được liền, muốn đọc phải quay ngược lại, đưa lên ánh sáng hay sao đó, tui quên rồi. Nhưng chuyện mà tui muốn kể lại liên quan đến tài vẽ của hần, hần có thể vẽ lại một tấm hình trong sách y hệt và nhanh như chớp. Và tui vẫn nợ hần một điểm 10 nhờ tài vẽ này, không biết hần có biết hay còn nhớ không nữa.

Số là hồi thời đó lớp 10 ban C phải học Sinh Vật của lớp 12 ban D về di truyền và tiến hóa (chia ra cho cả ba năm cấp ba). Thầy Lục dạy môn này. Thầy giảng bài thật hay, nhưng có điều thầy cho điểm khó ời là khó. Như đám... thứ ba hay nói sau lưng là thầy cho điểm keo lăm (Sorry! Xin lỗi thầy vậy !). Điểm Văn, điểm Chính Trị thì khỏi nói, lúc nào cũng ngập ngừng bờ nước, nay lại thêm điểm Sinh vật lèo tèo nữa, thật là chán học. Sang học kỳ hai, lại chán ngán vì sắp phải làm bài thi Sinh Vật. Vì không chăm chỉ học bài đầy đủ nên tôi bèn xù quẻ coi bói để chỉ học bài đúng một chương (học sinh lười thường hay liêu lăm!). Giờ ra chơi trước khi làm bài thi Sinh Vật, tui bèn nhờ Hiệp vẽ giùm hai bộ hình về tiến hóa chọn lọc trong sách lên hai

trang bên trong của một tờ giấy đôi. Hình vẽ phóng lớn đẹp hết biết, không khác trong sách giáo khoa mấy may nào hết. Hiệp có tính tốt là chẳng buồn thắc mắc tại sao lại phải vẽ lại hình lên giấy, người có tính tốt như vậy thường vô tư, trề lâu và nhất là ít bị rụng tóc. Nhiều năm rồi không gặp, chỉ xem hình, tui thấy Hiệp ít tóc hần đi, chắc là bây giờ hần bắt đầu thắc mắc cuộc đời rồi. Đến giờ thi, quả nhiên là thầy cho đề thi trùng tú, thêm hình ảnh minh họa đẹp như mơ, lần đầu tiên tui được điểm 10 tròn trịa. Vì “Thiên cơ bất khả lậu” nên không thể báo hần cùng vẽ sẵn hình như mình được, lộ tẩy cả đám (cũng may là thầy chẳng thắc mắc tại sao hình vẽ lại trong giờ thi mà y chang như trong sách). Tui vẫn nhớ đến giờ và vẫn nhớ món nợ này, không biết đã trả chưa! Nếu thầy có lỡ xem được mấy dòng này thì bây giờ học trò cũng xin xưng tội. Nhận lỗi thì được tha liền một nửa há thầy (theo luật pháp qui định!?), còn lại một nửa, tính ra được năm điểm, vừa đủ “qua cầu gió bay” vậy!
